

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 122.

V Ljubljani, v soboto 29. maja 1886.

Letnik XIV.

Dualizem — zagata.

Leto za letom se bolje kaže, kaka nesreča za Avstrijo je dualizem. Posebno pa opovira in zadržuje avstrijsko politiko na vzhodu. Oggerska država — Madjari — strahujejo narodnosti pod krono sv. Štefana, a njih bratje gledajo potem nezaupljivo na vso državo (Avstro-Oggersko) in kar se greši unkraj Litave, to se čuti tostran Litave.

S 1. junijem nastane vojska med Rumunijo in Avstrijo. Kri se sicer v ti vojski ne bode prelivala, pač pa črnilo, a vendar bode oškodovana marsiktera obrtnost, veliko delavcev bode brez zaslužka, parobrodi in železnice se bodo prazni prevažali, dividend ne bode treba deliti, pač pa bode država morala podpirati železnice, za ktere je poročstvo vzela. A to vse zaradi tega, ker nam Rumunci ne zaupajo. Mislili so, da bode zbornica druge misli, a enoglasno so zavrgli vsako pogajanje, dasiravno bode Rumunija tudi oškodovana pri takem ravnanju. Iz tega enoglasnega sklepa se da lahko soditi, da so carinsko zvezbo bolj iz politike, kakor zaradi stvari same zavrgli.

Za ohole Madjare ne mara drug, nego Srb, ki misli, da se bode s tem kaj okoristil, ako bode Hrvat potlačen, no, pa prej ali potlej bodo Srbi tudi spregledali. Hrvatje povdarjajo, tlačeni po Madjarih, zvestobo do preslavne vladarske rodovine in le pri vzvišenem vladarju si nadjajo doseči pravice. Sasi na Erdeljskem škilijo v Germanijo, a Vlasi (Rumuni), katerih je pod krono sv. Štefana kaka dva milijona, ozirajo se na svoje rojake v kraljestvu, tam, kjer živi 5 milijonov njih bratov pod domačo vlado. Tako je madjarska politika pripravila druge narodnosti, da Avstro-Oggerski vladi nič več ne zaupajo, kar se tukaj tako čisto kaže.

Mala Rumunija hoče tekmovali z velesilo, kakor je Avstrija, in hoče posnemati več države, ki se tudi s carino zavarujejo zoper tuje blago. Ako je po eni strani madjarska politika kriva, da Rumunci ne marajo za colno zvezo z Avstrijo, je pa tudi po drugi strani Rumuncem greben zrastel, ker je pa zopet Dunaj kriv. Tam je goveje meso neprimerno

drago; vzrok temu pa ni pomanjkanje klavne živine, te se dobiva na izbiranje iz Galicije, Ceskega in Oggerskega, marveč tisti železni obroč Dunajskih liharjev, ki imajo Dunajske mesarje pod svojo oblastjo. Odvrtni nejevoljo ljudstva od pravega vzroka, pa kažejo na rumunske meje, ki so zaprte zaradi goveje kuge. Uprav tukaj Avstrija ne more in ne sme prijenjati, ako noče vničiti živinorejo v svoji državi. Rumunci pač mislijo, da v Avstriji ne bodo jedli govejega mesa, ako se ne uvaževa živina iz ondotnih dežel. Tako vsaka stvar po svoje pripomore, da smo prišli v tak siten položaj in dobili novega neprijatelja na vzhodu.

Poglejmo si to stvar bolj na drobno, ali pa ne bode pretirana colna zveza tudi Avstriji donajala kake koristi. Poljedelstvu, vzlasti živinoreji bode gotovo na korist, pa ne toliko to stran kakor onstran Litave, deželam pod oggersko krono bode to le na korist. Koliko bode pa to škodovalo obrtnosti? Nekteri napovedujejo Rumuniji gospodarsko katastrofo. A to je pretirano. Poljedelska zemlja se vsekako zamore dalje vzdržati osamljena, nego obrtna. Rumunska si bode otvorila druga pota. Rumunska tukaj drugače postopa nego Srbska.

Na Dunaji dobro vedó, kaka škoda bode za monarhijo, ako zgubi teržišče v Rumuniji, zato je trgovinska in obrtna zbornica prosila, naj se pogovori nadaljujejo, ako je mogoče. Enkrat zgubljeno bode morda zgubljeno za zmiraj. — Ako ne pojde avstrijsko blago v Rumunijo, pojde pa francosko, angleško, belgijsko, po Donavi in po oggerskih železnicah se bode prevazvalo nemško blago preko Avstro-Oggerske v Rumunijo. Francoska se že pripravlja, da hoče skleniti pogodbo z Rumunijo, avstrijsko blago se slabo speča na Rusko in Nemško, Srbija Bosna in Hercegovina niso dosti bogate, da bi kupile vse avstrijsko blago.

Dunajske novine se pritožujejo nad vlado, zakaj da se je tako daleč zvezala, da povod Ogrom prijenjuje. Stanje tako, kakor se začne s 1. junijem, se more premeniti, le tedaj, ako se dogovorite obe stranke. Kaj pa potem, ako oggerska vlada ne bode hotela odnehati in privoliti v predruženju ovega

stanja. Oggerska se tako nadeja veliko pridobiti, ako ne pojde več živine, žita, moke itd. iz Rumunije v Avstro-Oggersko.

Ako vse skupaj vzamemo, nimamo se nič kaj dobrega nadejati od najnovejših represalij, (t. j. obdajanja blaga od obeh strani), s katerimi se vsakteri teh držav toliko muči. Rumunsko blago ne more več preko naših mej, ker je carina prevelika. Zakonski člen XVI. l. 1882 brvatsko-oggerskega zbora pravi v III. členu: „Blago, ki prihaja iz države, ktera ravna z blagom iz Avstro-Oggerske slabije, kakor z blagom drugih držav, podvrženo je ne le carini po ceniku, marveč mora povrh še plačati 30 odstotkov več, kakor iznaša ista carina, t. j. še 30 odstotkov od carine; ako je pa roba oproščena carine, plača se v tem slučaju 15 odstotkov vrednosti, ktere ima taka roba v trgovini. To vlada zamore storiti po nakazni poti, vendar se vlada pooblašča, da smo izjeme staviti od onega prepira, in da se carina zviša ali zniža pod ta znesek.“ — Obe vladi ste se pozivili, da bode vojska gotovo do 1. junija. Balkanski narodi, svobodni in nesvobodni, verjamejo, da jih Avstrija hoče gospodarsko oškodovati. Postopanje z Rumunijo jih potrjuje v taki veri. — Pri pogodbah med narodi naj bi povsod veljala ista pravila, ki so merodajne slehernem v zasebnem življenju. Ako pa gledajo, kako bi drug drugega za nos vodili, in močnejši slabijega le oškoduje, potem ne morejo pogodbe zaželjene in trajne biti.

Poročilo oobčenemzboru c.k.kmetijske družbe 26. maja.

K tej seji se je bilo sešlo nenavadno več udov, kakor sicer druge čase z malimi izjemami. Toraj proti pol deseti uri otvori predsednik, gosp. Miroslav Seunig, občno zborovanje, ter omenil je najprej, da je preteklo leto smrt hudo gospodarila med udi glavnega odbora ter vzela najprej lani nekako osorej gospoda Franca Ksaverja Souvan-a, letos kmalo po začetku leta dolgoletnega

LISTEK.

Levograška povest.

Spisal Václav Beneš-Třebizský.

(Dalje.)

Mož v črni obleki prišel je na Levi gradec skoraj vsaki drugi dan, če je le bilo količkaj lepega vremena. Včasih sta mu dva ali trije pomagali na nakopih, ki so bili takrat še mnogo višji, kopati in iskati. Dobili so tu predmete podobne iglicam še dosti dobro narejene, okraske nekakošne zapestnice iz čistega zlata, in dolge meče s prekrasnimi držaji, nekoliko bolj proč cele vrste vrčem podobnih posod, ktere je nekaj tako skrbno zbiral Vetrovec...

Nad marsiktero najdbo se je obiskovalec dolgo zamislil, vzlasti nad nekimi sohami, ki so bile jako globoko v zemlji zakopane... Bili so menda paganski bogovi... A ko je jednoč na venočem travniku sedel tako zamišljen, oglašili so se za njim koraki in s steze se je zdrnilo nekoliko kamenčkov

v jarek; toda predno je vstal ter se ozrl, bil je pred njim starec; prikazal se je na enak način skoraj, kakor se bere v pravljicah. Glavo je imel pripognjeno, lasé bele kakor sneg in obleč na pol vojaški in na pol običajni.

„Iščeš? — Iščeš? — Hm, hm!“

Starček je z belo glavo pokimal.

„Toraj se je za moje premoženje oglašil dedič! — To povsod okoli je moja lastnina! Ali v resnici čuden dedič, na las ravno tak, kakor ti, kateri so me pred leti s tega mojega posestva spodili. — Ne boj se me; za svoje premoženje se nočem oglašiti in se ne bom. — Število mojih dni bode v kratkem došteto.“

Starček se je tresel kakor list in z obema rokama se je opiral ob palico.

„Odkod si, mož?“

„Kaj me ne poznaš? — Le poglej me dobro! — Jaz sem zeman Vetrovec! — Jaz te poznam dobro! Ti si tisti mladi tovariš onega starega, ki je bil vzrok vseh mojih preteklih hudih dni.“

„Vsaj si menda zgorel!“

„Se motiš! — Mene so štirji zlodji odnesli v pekel!“

Starec se je jel grozno krohotati.

Toda jaz sem se vrnil; in povej mi zdaj, kaj more delati družega človek, ki pride nazaj iz pekla, kakor zlo?“

Starec se je smejal vedno grozneje.

„Ti nisi niti zmožen, storiti kaj hudobnega“, odvrnil je mož v črni obleki.

„Tvoji bratje in tovariši so bili in so še družega mnenja! — V meni so iskali človeka hujšega kakor pagana! — Zavoljo jednega izmed njih je bilo pogubljeno nedolžno življenje.“

Starec krohotal se je še zmirom.

„Jaz bi pri tebi slabega ne mogel iskati!“

„Le ne prenašli se! — Ne hvali, dokler nisi spoznal. — Kako pa se vendar imenuješ? — Jaz sem se ti izdal! — In res bi rad vedel tudi tvoje ime, ker, kakor praviš, o moji osebi drugače misliš in sodiš kakor tvoji bratje in tovariši!“

„Moje ime je Ludevik Bogoslav Balbin —“

„Škornje z Vorlične! Da — da!“

Starec je sedel na travo.

„Tvoje ime je znano med zvestimi Čehi tudi čez mejo. — Le-ta obleka tvoja me moti!“

„Ne morem mar tudi v ti obleki svojim roja-

pristava, gospoda Andreja Brus-a, in pred malo dnevi gospoda barona Wurzbach-a, večletnega predsednika. V znamenje sočutja prosi zborovalce vstati, kar se zgodi.

Prične se potem obravnava, in sicer s prvo točko, s poročilom delovanja centralnega odbora. Poročevalec tajnik gosp. Pirc prosi slavni zbor, naj ga oprostí branja upravníškega poročila, ker je tako že zdavnej tiskan in udom pravočasno doposlan. Potem pa dostavlja: Ne morem si kaj, da bi tu ne spregovoril nekaj besed v pojasnenje: Nekaka stara navada je, da se glavnemu odboru očita nedelavnost, a to popolno neutemeljeno brez razlogov. To delajo zlasti časniki slovenski in nemški. Tako je kmalo po lanskem obnem zboru v graškem nemškem listu čital, da centralni odbor nič ne stori, od kar je v narodnih rokah. Tudi neki slovenski list pravi, da glavni odbor le toliko dela, „ut aliquid fecisse videatur“ (da je le količkaj na vitez). Ali očitaneje je popolno neopravičeno, kajti glavni odbor se ni nikoli s politiko pečal. Ranjki predsednik je bil odločno na nasprotni strani (pa tudi še marsikteri odbornikov. Vred.), a mir in vzajemnost brez strankarstva je bila pri odboru neskaljena. Odbor je storil, kar je mogel, in sicer da je 1) občeval s podružnicami. Tú bi se bilo pač marsikaj lahko več storilo, naj bi podružnice marljivejše delovale. A kaj, ko se razun treh, štirih, nobena ne gane; vsaj centralni odbor mnogokrat na dopise še odgovora ne dobi. Tako je navodil še marsiktero britko, med drugimi, da bi podružnice imele danes, kakor si že zastopane biti, a komaj je tretjina, in ta ne popolno zastopana, od drugih ni niti duha, ne sluha. 2) Da je ostal v zavezi z drugimi kmetijskimi družbami; da je peticije predlagal itd. To je centralni odbor storil, kadar-koli je imel priliko. . . . 3) Najboljše delovanje bi bilo denarno; a koliko imamo na razpolaganje? Od glavnice (22.000 gld.) dobivamo nekaj čez tisoč letnih obresti, nekaj podpore od slavnega deželnega zbora (1505 gld.), nekoliko državne subvencije za podkovsko šolo, 3000 do 5000 državne subvencije za nakup živine in raznih semen. Potem, ko se vsaka svota za to obrne, za kar je namenjena, ko se poskrbi za podkovsko šolo in poravnajo uradniški stroški, ne ostane odboru ničesar, s čemur bi zamogel kaj za zboljšanje kmetijstva storiti. Opomniti je, da, odkar je neki občni zbor sklenil, da se mora družbeni list „Kmetovalec“ izdajati, nima kmetijska družba od svojih udov, razun ljubljanskih in okoličanskih, nobenega solda. Od letnine večinoma prihranijo podružnice polovico sebi (1 gld.), druga polovica (1 gld.) gré za „Kmetovalec“, ktere ga udje brezplačno dobivajo. Po tem takem naj se pa deluje s praznimi rokami!

Gledé zanimanja in vspeha pri kaki reči je opomniti, da to mora od spodaj priti in delovati navzgor. Udje naj se zanimajo za podružnice, te naj vplivajo na glavni odbor, potem bo ta že deloval, bode delovati moral. A če se pričakuje le zapoved od zgoraj, se gotovo v takih razmerah, kakor so društva sploh, ne bo nič zgodilo. Tako je rekel tajnik graške (štajarske) kmetijske družbe, gospod Müller, v letošnjem obnem zboru: „Živahno delovanje v glavni odbor morajo prinesiti podružnice;

to je pravo in ne narobe. Verjemite mi, gospoda, da pri takih podružnicah, ktere mora še le glavni odbor k delovanju spodbadati, ni pravega življenja, komaj nekako životarenje. Udje naj vplivajo na podružnice in te na glavni odbor, potem se bo kaj znatnega zvrševalo; a žalibog ravno tega zanimanja pri nas manjka.

Konečno predlaga, naj slavni občni zbor odobri poročilo o delovanju centralnega odbora za l. 1885; odobri, da se izreče zahvala slavnemu deželnemu zboru za podporo in izreče zahvala vsem, ki so pri „Kmetovalci“ sodelovali brezplačno. (Se vse odobri.)

Tretja točka bila je predlog družbenega računa za l. 1885 in proračuna za l. 1887. Poročal je g. Robič. Povedal pa je le glavne številke, od natančnega naštevanja vseh števil pa je bil oproščen, ker to tako vsaki ud v roke dobi, vrh tega pa sta račun in proračun na mizi kmetijske pisarne razpoložena na pregled vsakemu z vso nadrobnostjo.

Četrta točka je vrvanje družbenih služb in plače družbenih uradnikov. Poroča g. Murnik, da se je v proračun postavilo 1800 gld., v resnici pa da se je do sedaj izdajalo 740 gld. Potem svetuje, naj se ustanovi dva uradnika z boljšo plačo, a tudi z večim delom. Tako bota laglje izhajala in boljše, ter brezskrbniše delala.

G. Dežman se čudi, kako da je v proračunu 1800 gld., v resnici pa se je le 740 gld. izdalo. G. Murnik pojasnjuje. G. dr. Vošnjak upa, da se ne bo več izdalo, ampak je to le navadno okrogla svota proračuna. G. Peruzzi-ju se zdi plača tajnikova prevelika in da se poslo tajnika ne strinja s potovalnim učiteljem, ker za eno ali za drugo nima časa. Temu ugovarja g. Pirc in govori še gospoda Detela in dr. Poklukar, pojasnovaje. Pri glasovanju se odobri predlog centralnega odbora.

Peta točka je bila izvolitev predsednika na mesto barona Wurzbach-a, ki se je predsedništvu odpovedal, med tem pa tudi umrl. Oddanih je bilo 70 glasov, izvoljen pa je za predsednika z 58 glasovi preblagorodni gospod grof Thurn-Valsassina, deželni glavar. Gospod grof zahvaljuje se zborovalcem za zaupanje, ter pravi, da izvolitev sprejme, če jo bodo potrdili presvitli cesar. Potem še dostavlja: Kmetijstvo je dandanes res v velikih zadregah. Zato je bilo že mnogo posvetovanj (enkēt) tú in tam, tudi pri nas je bila prav obširna obravnava o stiskah kmetijstva. Svetovalo se je marsikaj, a zaželenega vspeha vse te enkēte niso imele. Godi se dandanes mnogokrat tudi sicer dobremu kmetu slabo zavolj velikih bremen in tudi socijalnih razmer, kterih odstraniti nikdo ne more. Visoka vlada, državni in deželni zastopi vse to dobro spoznajo, in poslednje čase se je tudi marsikaj dobrega vkrenilo, a vspeh prihaja le počasi. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. maja.

Notranje dežele.

Državne poslance na Dunaji nekaka groza spreletava, da bi se državni zbor tudi še po Binkoštih ne nadaljeval, kar bi se le carinskim tarifam

na ljubo zgodilo, da se pravočasno določijo in se napravi potrebno sporazumljenje med obema postavodajnima polovicama. Poslanci, vturjeni, so se, kakor se sliši, tej nakani odločno uprli, in to tem več, ker se v merodajnih krogih prav za trdno nadjajo, da bo carinska tarifa do Binkošt že določena. To bodo pa menda tako izvršili, da, kadar bi se med specialno debato kaka točka sprejela, ki se ne vjema z vladnimi predlogi, bi takoj med Dunajem in Budapešto posredoval telegraf za sporazumljenje med obema vladama, na podlagi kterega bi na to poslaniška zbornica svoje ukrepe delala.

V odseku, ki se pečá z izdelovanjem službene pragmatike za sodnijske državne uradnike, nastale so v poslednjem času nekake razmere, iz kterih se dá sklepati, da pojde menda naprava službene pragmatike zopet po vodi in bodo uradniki še dalje svojim višjim na milost in nemilost izročeni, kakor je ta ali oni ravno komu naklonjen. Vsaj minister Taaffe in Gautsch sta se izjavila, da se pod pogoji, kakoršne odsek stavi, ne moreta nič več vdeleževati sej za sastavo službene pragmatike, ker nista zadosti trdno prepričana, da bi bil državni zbor kompetenten v takih zadevah sklepati. Kajti potem zginila bi vsa disciplinarna oblast, ki jo ima do sedaj država nad svojimi nesodnijskimi uradniki, ker bi tudi za nje bila veljavna le postava, kakor za vsakega drugega državljana. Tega pa vlada ne more dovoliti, ker se ravno noče znebiti disciplinarnе oblasti pri podrejenih ji uradnikih in se bo še le potem zopet obravnav vdeleževala, keđar bo dosedanje določila o disciplinarnem postopanju še dopolnila, kolikor se ji bo to primerno zdelo. S tem pa nikakor ne misli uradnikov za pridobljene pravice kolikor toliko prikrajšati, temveč le bolj natančno določiti jih želi.

„Kdor samega sebe spoštuje, časti in proslavlja tudi preteklost svojega naroda.“ Te besede generala Janskega dajo se prav lepo obrniti, ravno sedaj na naše severne brate vrle Čehi, ki neprenehano časté spomin velikanov svojega naroda. Eden največih mož v kraljestvu sv. Vavla bil je nedvomljivo zgodovinar Palacky, čegar kosti že nekaj let črna zemlja krije, čegar spomin pa še vedno med Čehi živi. Leto na leto romajo cele čete za domovino vnetih severo-slovanov v dan smrti obletnice na grob svojega duševnega velikana očeta Palackega v tiho selo Lobkovice, kjer namreč slavni pisatelj vstajenja čaka. Tudi letos privreli so od vseh krajev, od blizo in daleč na dan obletnice njegove smrti na njegov grob, kjer so zajemali moč za bodočo borbo za narodnost. Da pri tej priložnosti ni manjkalo navdušenih govornikov, razumé se samo po sebi. Ravnatelj Jahn rekel je med drugimi tudi to-le: „Oče! V imenu tvojih zvestih tovarišev približam se tvojemu spominku, kjer ti v imenu vseh obljudujem, da hočemo tvoj spomin v naših srcih ohraniti in da hočemo v tvojem duhu za narod delovanje nadaljevati. Prevzvišena nam je podoba tvoja in nedosegljiva, kakor zvezde na nebu. Vendar pa, kakor nas pogled na svitile zvezde kreptava v življenji, naj nas prav tako pogled na te okrepčuje v vstajnem boji za narodnost našo. Na večno ostane naj nam tvoj spomin in vedno hočemo delati le v tvojem duhu. Naj bodo napoljena naša srca s tisto ljubeznijo in odločnostjo, ktere vedno polno je bilo tvoje srce za naš narod, keđar si delal zanj. Prešinja naj nas ogenj čiste ljubezni za narod in domovino, ktera je tebe tako čudovito po vsih tvojih potih osvitljevala! Počivaj sladko!“

Vnanje države.

V srbskem cerkvenem zboru, ki je ravnokar v Karlovcih zbran, dovršili so postavo o duhovenskih plačah. Pečal se je s tem odsek, so-stavljen iz petnajstice mož. Ob enem obravnaval je pa tudi vprašanje, ali bi ne bilo za zboljšanje dohovenskih plač jako vgodno, če bi se število pra-

kom vsaj solze z oči obrisati, vsaj ene tolažljive besede k njim spregovoriti . . . ?“

„Nimajo te radi. Vem — vem. S teboj pometajo. Znam — znam!“

„Nabiram, starček, stare česke spominke, kjer-koli naletim na-nje, opazujem sivo kamenje ter skušam razrešiti stare napise na njih, zahajam v revne kočé, pod slamnate strehe in vse, kar slišim, zaznamovam, da bi se ne zgubilo iz spomina . . . Karkoli se more le dobiti, spravljam kakor čebela, znašam skupaj in zapisujem, da bi mogel to ohraniti prihodnjim vekom . . . Pa veš ti starček, komu se imam za vse to najprej zahvaliti? — Prvemu mojemu pohodu na tvoj dvorec, tem vrstam pepelnice, ktere si nabral ti in da bi našel njih ostanke, kjer je še mogoče, zahajam semkaj in s tem baveč se preživim tukaj najmirnejše trenutke. — Jaz sem te hotel takrat varovati, jaz sem te hotel rešiti, toda pišedši drugi drugi dan na ta kraj, zagledal sem le tléče razvaline, o tebi pak nisem mogel zvedeti niti besede, niti o deklici, kam sta se podala . . .“

„Kaj ti nisem rekel, da v pekel? — Ali prav za prav le jaz — samo jaz! — Deklica ona je šla s telesom v grob, a z dušo v nebesa! — A po-

zneje sem našel tovariša v najbolj kritičnem trenutku! — Si slišal o bitki na lipskem polji, — o oni drugi?“

Starček je prijel Balbina za roko ter jo krepko stisnil; še je imel moči v koščeni desnici.

„Cesarski so propali!“

„In veš-li, kdo je kriv njihovega poraza? Jan Harant, sin nekdanjega Kristofa. — Za 21. rožnik — za ono noč, pred ktero si me hotel svariti — je celó eno krilo spravil v nered ter prisilil k begu. — Valonski jezdecí so bili decimirani, Desfours obglavljen in Harant pokopan na bojišči. — Mogel bi še več huđega storiti; škoda za njegovo življenje. — V šestih bitvah njim je skazil vso srečo. — Pa kje je njegova žena? — Ali vé o svojem možu?“

„Obnorela je in s starim grofom je tam na tem gradu!“

Mož v črni obleki pokazal je z levico na desno čez reko, kjer se je nasproti Roztoka rudečila streha brnskega grada.

„Obnorela in s starim grofom je na Brnkah! — Pravična njim kazen! — Dobili so bogastva in posestva, zavoljo kterega so tugovale vdove in solze

pretakale sirote, ravno zato, ker so bili tujci; in zdaj se začné to na njih maščevati in se bode stoprav maščevalo! — Poslušaj, ti ljubitelj stare česke slave: vse take rodbine se bodo zadušile od zraka te dežele in od soparja, ki bode navdal njihove krasne gradove in prodril v njih razkošnih sobanah do najskrivnejših zakotij!“

Oči so se Vetrovcu zalesketale, kakor keđar razlije solnce svoje žarke na prijazne brda.

„Za kri Harantovo je maščevano s šestoro ne zgodo. — Ali kdo poplača za celo našo deželo, kjer celó kamenje vpije za maščevanje v nebesa? — Kdo — kdo, ti črni mož? — Moji dnevi so pri konci, sozračniki so se pomirili, poljubili na obe lici, svoje prijateljstvo podpisali, z rudečimi pečati potrdili in nas — nas so izbacnili! — Mi verni Čehi razkropljeni smo po celem svetu; jaz sem pri tem še najbolji, ker se tukaj vležem k smrti — Tako-le, glej, ti milovnik stare česke slave!“

(Konec prih.)

voslavnih škofij, ki tako niso velike, skržilo. Župnik Simon Kostić stavlja je predlog, da naj se sedanjih sedem škofij skrči na pet in sicer naj se zedinijo Budimska in Vacska v eno samo, ki bo imela svoj sedež v St. Andreju. Prav tako naj se združijo Temešvarska in Veršeka v eno s sedežem v Versecu. Razprava o tem predlogu trajala je dolgo, konečno se je pa predlog vendar-le zavrgel. Pač pa so sklenili obstoječe škofije med seboj nekoliko zjednačiti. Živahno debato napravila je tudi dotacija škofov. Načelno so konečno sklenili, da patrijarhu še na dalje ostane vžitek graščine Dalj (h kateri pripadajo Dalj, Borovo, Belo Brdo in pa otok Živa); dalje bo vlekel desetinsko odškodnino iz Srbije, odškodnino za domačo desetino, za kuezje zlate, od graščin Bankovce in Neradin pa v skupni svoti 5880 gld. Metropolit mora pa temu nasproti Karloški seminar leto za letom podpirati z 24.000 gl., za zboljšanje zemljišč in za investije pa še posebej 6000 goldinarjev na leto pripravljenih imeti. Škofje bodo dobivali na leto po 10.000 gld. dohodkov iz komasiranih škofijskih graščin, 1200 gld. za popotne stroške in 800 gld. pa za podpore duhovnikov. Konečno se je sprejel tudi še predlog o prenosu uprave cerkvenega premoženja.

Telegram iz *Belega grada* naznanja, da so nedavno tihotapci blizu parobrodskje postaje Gradište, nedaleč od Belega grada na srbski strani poskušali veliko dinamita izkrcati, s katerim se se iz Oggerskega preko Donave tje kaj pripeljali. Že so ga imeli trideset kilogramov zunaj, kar so jih srbski mejni stražniki zasačili. Tihotapci so popustili izkrcan dinamit in so se kar najhitreje mogoče na drugo stran (oggersko) prepeljali. Dinamit je bil naročen za hudodelne namene, naj že bodo le-ti državnega, ali zasobnega značaja; kajti da bi ga bili tihotapci za kako prometno podjetje vtihotapiti mislili, ni mogoče, ker ga vsak ondašnjih podjetnikov sam in jayno brez posebnih stroškov lahko naroča in dobiva, ter se mu ni treba tihotapev posluževati. Nezadovoljnih elementov je posebno po najnovejših volitvah v Srbiji še vedno veliko. Ne dosti manj, kakor domá, ali če prav manj po številu, a ne po zmožnosti, je pa nezadovoljnih Srbov v inostranstvu, katerim noč in dan nič drugega po glavi ne blodi, kakor radikalen prevrat v kraljevini, pri katerem bi vse, kar je sedaj zgoraj, moralo bi spodaj biti, ali pa še celó pod nič priti. Zato je pa dinamit prav dobro sredstvo in tega so si hotli na povedani način pripraviti.

Kakor pišejo ruski listi, nahaja se med Scillo in Charibdo *ruska politika*. „Novoje Vrieme“ pride do zaključka: v sedanjih okoliščinah nam kaže biti prijazen pruski, oziroma nemški vladi. Večina Rusov sicer se bolj nagiba k Francozom, kakor k Pruso-Nemcem, a ti so bližje kakor oni. — Rusija mora imeti sedaj program, da je obema prijateljska, in povsod mora gledati na ruske koristi. Če se pa začne boj med Francosko in Prusko, mora Rusija čakati, da mine dvoboj, niti eni, niti drugi ne sme privoliti, da nasprotnika preveč oslabi ali mu zemljo krči; za to mora Rusija pripravljena biti, da stopi v akcijo, ako bi treba bilo. V sedanjosti mora Rusija zavezništvo biti Nemčiji, a v prihodnosti Francoski. No, ali ni to prava politika, to je politika grde sebičnosti in brezobzirnosti za pravico in resnico? Dosihmal se je Rusija saj na videz kazala velikodušna in nesebična. — V Rusiji slutijo, da ste Nemčija in Angleška v tajni zvezi. Rusija ni zadovoljna s postopanjem Nemčije in Avstrije v bolgarskem in grškem vprašanju. Rusija ima pa baje tudi vzroka dovolj, kajti prusko društvo je pokupilo 52 odstotkov akcij železnice Ivangorodsko-Dombrovske. Ta železnica je zgrajena iz strateških obzirov od Varšovsko-Brestovske črte proti granici blizu Krakova. „Ruske Novine“ so nad tem močno razjarjene, ter hočejo, da vlada odkupi Prusom akcije. Berolinski bankir, Hanseman, nahaja se sedaj v Petrogradu, da še bolj zveže Rusijo finančno s Prusijo. Rusi se s tem tolažijo, da se bodo vojskovali na pruski račun, in škoda od vojske bi zadela le Pruse. — Rusi so dalje silno nezaupljivi do Bolgarske, ter pravijo, da iz Berolina tajno podpirajo Battenberga in Karavelova. Začnejo spregledovati, da Nemcem ne gré verjeti. (No, to že menda ves svet vé, le ruska diplomacija bi tega ne bila vedela?) — Rumunija ni brez razloga začela carinske vojske. Angleška ima več brodovlja, kakor ga potrebuje v egejskem morji. Turška se enako na vse kriplje pripravlja za vojsko. Turški oblastnik v Drinoplji je sklical vse mahomedane pod orožje.

Ta in oni naših bralcev zapazil je izvestno v najnovejši *grški politiki* nerazvozlan voz, kako da je kar čez noč Trikupis prvi minister postal. Ne dolgo poprej bil je imenovan Valvis ali Balbis na Delyannisovo mesto. Če se ne motimo, je tri dni pozneje Valvis kar zginil s površja in se je na njegovem mestu Trikupis prikazal. Kako, zakaj? vprašal se je gotovo že ta in oni. O tem je vse tiho. Telegram je tolaš, dopisnik v Atenah nimamo, da bi se bili tje kaj za pojasnilo obrnili, toraj pač ni drugega kazalo, kakor čakati. Stvar je tembolj zanimiva, ker je ravno silno zamotana. Ko se je Delyannis ministrovanju odpovedal, poklical je kralj nekega Papamikalopulosa (no, že ime je nekaj!), če bi ne hotel sostaviti novega ministerstva. „Bom že“, je rekel Papá Miha in kakor mu je še ime; toda mož si je premislil in se temu odpovedal, da ne more. Na to

je kralj ob 3. uri popoldne po Balbisa ali Valvisa poslal. S tem sta se hitro sporazumela in že zvečer ob 6. uri so imeli v Atenah nov kabinet, ki je kralju takoj še tisto uro zvestobo prisegel, po časniki se je pa bralo, da bodo že drugi dan kamore skupaj stopile, kjer se bode razoroževanje pričelo. Toda tudi to ministerstvo ni imelo obstanka. Balbis je zginil, da živ krst ne vé kdaj, kako in zakaj iz kabineta in je zopet navaden Atenski meščan ob enem visok grški uradnik, na njegovem mestu je pa Trikupis, ki je do sedaj vestno spolnil, kar je obljubil. Vojsa se razorožuje in kakor čujemo, se mu bo s pomočjo Angležev še celó posrečilo blokado odpraviti. Trikupis pa svoje oči tudi ne znotraj obrača. Število poslancev v kamori zdi se mu preveliko in ga misli skrčiti od 245 na 150. Za ropot bo tudi še teh zadosti, za drugega jih pa Trikupis ne bo potreboval, ker je sam vrhovni gospodar, kajti predsedništvo denar in vojsko ima v svojih rokah. Pa naj se kdo meri z njim, če se more!

Izgon princev je na *Francoskem* še vedno središčje, okoli katerega se vsa današnja politika suče zlasti v Parizu. V Bourbonški palači sukala se je govorica dne 25. t. m., kedar so namreč poletno dōbo pričeli, izključljivo le okoli tega vprašanja. Ministri so menda med sabo sklenili, da kar bodo ukrenili, ostane vse med njimi — tajno. Kakor je pa že pri takih zadevah s tajnostjo, se tudi v Parizu ni posebno dobro obnesla. Nekteri poslanci po vsi sili trdijo, da so se ministri za izgon izjavili in to s 6 proti 5 glasovi; nikakor se pa niso mogli zediniti o postavi, kako da bi izgon določili. V četrtek je bila menda druga razprava o tem predmetu. Kaj se je sklenilo, se tudi še ne vé, kajti ministri so vsakemu drugačen odgovor dajali, kdor jih je kaj vprašal. To so pa za to tako delali, da bi narod mislil, da čakajo, kaj bodo rekli poslanci, ki se iz dežele povrnejo. Če se ministri in kamore zedinijo v tem, da bodo prince izgnali z dekretom, bo pač prvi na vrsti grof Pariški in njegov brat vojvoda Chartreski, ob enem pa tudi princ Napoleon in njegov sin Viktor. No, grof Pariški že vé, kam se bo obrnil. Saj ni še tako dolgo, kar je bilo slišati, da pojde k svoji hčeri v Lisabon, kamor se je letos nedavno omožila. Da bo pa za francosko republiko stokrat slabše, če bo imela prince, ki vsak na svoj prestol silijo, pač naj dežele, kjer se bodo lahko prosto gibali, za to pač ni treba nobenega dokaza. Dokaz o tem nam bo dala bližnja bodočnost sama.

V *francoskej zbornici* je minister Goblet vložil načrt izgonjske postave zoper anarhiste. Seja bila viharina; Basly je nasvetoval, naj se imenje Orleanscev in Bonapartistov obrne za pridne delavce. S tem hočejo doseči, da bi tudi desnica za to glasovala. — Oba predloga sta bila komisiji izročena.

Shod članov liberalne stranke je bil 27. t. m. pri ministerstvu vnanjih poslov v *Londonu*. Navzočih je bilo 250 poslancev. Gladstone je polemizoval zoper Hartingtona, ki ne prizná načela „Homerule“ (irske avtonomije) in zoper Salisburyja, ki zagovarja za Irsko le politiko nasilstva. Zastran irske bill (nasvetovane postave) naj dolenja zbornica sedaj le načelo prizná. Vsakemu je na prosto dano, ugovarjati zoper posamezna določila. Še le v jesenski sesiji ali pa še le l. 1887 se bodo vršila posamezna posvetovanja. V točkah, ki se tičejo „za-stopstva Irske v parlamentu“ in zastran „davka“, hoče postavno preurediti, tako, da se bode zastopstvo in obdačenje pokrivalo. Sedaj naj dolenja zbornica samo deželo na to pripravi in naj prizná načelo (da se namreč mora Irsko z lepa pridobiti).

Domače novice.

(Prva procesija svetega leta iz stolne cerkve), ktere se bodo vdeležili premilostivi gosp. knezo-škof in stolni kapitelj, bode v praznik častitljivega vnebohoda našega Gospoda Jezusa Kristusa, in sicer ob peti uri popoldne.

(Slovesna služba božja v Marijanišču) ne bode ob 10. uri, ampak ob 9. uri dopoldne. Popoldne ob pol sedmih bodo Šmarnice, kakor so vsaki dan, in pa darovanje za kapeline potrebe.

(V naši najnovejši literaturi) neovrgljivo prvo mesto zavzema krasna knjiga „Stavbinski Slogi“, spisal č. g. Jan. Flis, spiritual. Žalibog, da tudi ona deli žalostno in našemu slovstvu sploh prirojeno usodo, da se naše razumnštvo za-njo ne briga toliko, kakor knjiga to zasluži. Posebno pri cerkvenem stavbarstvu je njena izborna vsebina silne korist. To neprecenljivo korist uvidevši, izvolil jo je tukajšnji preč. knezo-škofijski ordinarijat v „Diöc. Blatt“ najtopleje priporočiti župnijskim uradom s prijaznim pristavkom, da naj jo naroče za župnijske arhive iz cerkvenega premoženja. Potreba take knjige v vsakem župnijskem arhivu je tako jasna, kakor izvestno se prej ali pozneje pri vsaki cerkvi popravila potrebna. Tū je pa ravno ta knjiga vsa-

kemu, ki ima danes ali jutri s to zadevo opraviti, najboljši in najzanesljivejši svetovalec, kaj mu je storiti in kaj opustiti, da se ne bo pregrešil nad zdravim okusom in nad pravilnim stavbarstvom. Knjiga se dobiva v „Katoliški Bukvarni“ razno in krasno vezana. V polu platnu veljá 7 gld. 50 kr., v platnu 8 gld. in v platnu z zlato obrezo 9 gld. Po pravici se smemo nadjati, da se ta krasota naše najnovejše literature ne bo v nobenem arhivu pogrešala.

(Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo dné 30. maja 1886 pevski večer na čast svojemu častnemu članu, velezasluženemu g. Ivanu Medenu v vrtnih prostorih restavracije Ljubljanske čitalnice. Spored: 1. Foerster: „Pjevajmo“, zbor. — 2. Pozdrav gosp. predsednika in izročitev častne diplome. — 3. Nedved: „Popotnik“, zbor s tenor-solo. — 4. Zajc: „Frankopanka“, zbor. — 5. Razingar: „Za goro solnce mi zahaja“, zbor z bariton-solo. — 6. Dr. Ipavie: „Prošnja“, poluzbor s tenor-solo. — 7. Volarič: „Slovenski svet si krasan“, zbor. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstop prost. — K tej veselici vabi najljubneje slavna narodna društva ter prijatelje delavskega stanū in narodnega napredka Odbor.

(Računski sklep denarne obrtnijske pomočne družbe v Ljubljani) za minulo leto došel nam je danes v roke. Število udov znašalo je dné 1. januarja 1885 255, na novo pristopilo jih je 20. Izstopilo jih je med tem 14 prostovoljno, eden je bil pa izključen. Dohodkov je društvo imelo 375.398 gl. 41 kr., stroškov pa za 1362 gl. 24 kr. manj, kakor dohodkov. Med temi je tudi tistih 8600 gld., ki jih je društvo za hišo dalo. Čistega dohodka je bilo 1368 gld. 14 kr. Ravnatelj društvu je gosp. J. N. Horak; knjigovodja g. Ferdinand Bradaška; blagajnik pa g. Fr. Geba. V pregledovalnem odboru so gg.: Srečko Nolli, Ivan-Zitterer in Ivan Zor. Namestnik ravnatelja je pa g. Mihael Pakič.

(Razpisana je služba) uradnega sluga pri c. k. deželni sodniji v Ljubljani z letno plačo 300 gl., ki se bodo na 350 in 400 gld. povišali in katerim pripada tudi še 25% doklada; razpisana je do 26. junija t. l.

(60 kaznjencev iz Ljubljanskega grada) odšlo bo, kakor smo to že enkrat sporočali, v kratkem na Koroško v Ziljsko dolino hudournike vrejevat, za kar je minister notranjih zadev že privoljenje dal. Kaznjenci se popeljejo s primernim številom paznikov do Gorenjega Dravberga po železnici.

(V Gorici) so zagnali včera hrup o koleri. Povod temu je dal popotnik iz Padove tje kaj prišedši, ki je takoj hudo zbolel. Mestni fizik je sicer rekel, da tista bolezen ni kolera, vendar se je pa vse storilo, kar se je mestnim očetom za zabranitev kolere potrebno zdelo.

(V Šent-Andražu) v Lavantinski dolini, pogorelo je včera 55 hiš in pa jeden človek je zgorel. Škoda je velika. Jezuitski konvikt, cerkev, šola in dekliški zavod so ostali.

Telegrami.

Dunaj, 29. maja. V poslaniški zbornici sprejel se je § 1 postave o zavarovanji proti nezgodam s pristavkom Bilinskega. Vsi drugi predlagani pristavki so se odklonili. Resolucija gledé kmetijstva se je sprejela z veliko večino.

Dunaj, 29. maja. Cesar je naklonil meščanskemu dekliskemu penzjonatu na Dunaji povodom njegove stoletnice 50.000 gold. v obligacijah skupnega državnega dolga; obligacije se bodo naložile na ustanovo z imenom Franc-Josip-Elizabetina ustanova. Podpora letnih 210 gold. dobivalo bode deset tistih gojenk, ktere so kot učiteljice ali izgojevalteljice nezmožne postale za delo.

Bukarešt, 29. maja. Senat je glasoval soglasno za autonomno carinsko tarifo.

Stockerau, 29. maja. Od tukaj 2 uri oddaljena ob Donovi ležeča vas s 50. hišami vže od 7. zjutraj gorí. Hud vihar zavira vsako pomoč.

Catania, 29. maja. Etna še vedno izmetava. Lava sicer počasi teče, vendar je pa nevarnost velika, da se razlije tudi po zapadnem delu mesta Nicolosi.

Umrli so:

28. maja. Marija Habič, cerkovnikova hči, 4½ let, Študentovske ulice št. 13, Ecclampsie.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

29. maja

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 05 k.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	85 " 40 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	117 " 25 "
Papirna renta, davka prosta	102 " " "
Akcijske avstr.-ogerske banke	878 " " "
Kreditne akcije	281 " 30 "
London	126 " 70 "
Srebro	— " " "
Francoski napoleond.	10 " 03 "
Ces. cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " " "

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	735-88	+19-4	sl. svzh.	jasno	
28. 2. u. pop.	735-32	+24-4	sl. jzap.	del. obl.	0-00
9. u. zveč.	735-32	+20-0	sl. zah.	jasno	

Dopoludne jasno, o pol eni uri nekoliko groma in nekaj kapelj dežja. Popoludne zopet jasno. Srednja temperatura 21-3° C., za 5-0° nad normalom.

Zahvala.

Presvitli cesar podelili so mi viteški križ Franc Josipovega reda. Ob tej priliki mi je došlo od blizo in daleč, posebno pa od mojih trgovinskih prijateljev na Kranjskem jako veliko in raznovrstnih čestitk.

V čast so mi in prav veselje me toliki dokazi prijateljskega sočutja. Ker ne morem vsakemu posebej spodobno zahvaliti se, usojam si vsem in vsakemu svojo najtoplejšo zahvalo tem potom izreči.

V ZAGREBU, dne 29. maja 1886.

Max Stern,

tvrdka: Ignac Sternovi sinovi,
vinska trgovina na debelo v Zagrebu.

Klet za vino in pivo.

Podpisani se svoja p. i. občinstvu s tem naznaniti, da od danes zanaprej se bode pri njem točilo vsaki dan sveže pivo, Kozlerjevo „cesarsko pivo“ (1/2 lit. steklenica) po 10; zraven tega pa tudi prav dobro Vizelsko vino, liter po 32 in 36 kr. Postrežba zraven nagla in dostojna.

K obilnemu obiskovanju vljudno vabi.

(1) **Valentin Pogačnik,**
krojaške ulice št. 1.

S tem uljudno naznanjam, da sem na Sv. Petra cesti in Kravji dolini št. 1, „pri znamenji“ napravil lastno

delavnico kovinskih izdelkov.

Priporočam se za dela pri vodnjakih, raznovrstne zaklopnice (Ventile), pipe, pumpe, napeljevanje hlapa in vode, cerkvene in druge svečnike, lustre, stroje za klobase in tudi za vsa druga v to stroko spadajoča dela. Popravljanje vsake vrste, tudi šivalnih strojev bodem rad prevzel, ter tudi točno preskrbel za kolikor mogoče po nizki ceni. Za mnogo dela prosim z odličnim spoštovanjem

(2) **Franjo Horvat.**

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, političke uradnike, občinske predstojnike, osebno za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S pojasnili izdal na svitlo prof.

Vilj. Linhart.

6 pol v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica obseva vse poljedelske postavbe in ukaze za Kranjsko: postavbo za tišje varstvo, pokončavanje mršesov, poljsko varstvo, za pokončavanje predenice, v obrambo ribarenja itd., s primerljivimi privodnoslovnimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi priložene razprave o „tišjem varstvu“, „predenici“, „umnem ribarstvu“, „trtni uli“ itd. obsegajo mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek razpravlja vrednost gozda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo toplo želeli, da se razširja znanje poljedelskih postav, knjižice zbirke gleda teh postav vno dodaj pogrešali, bode ta knjiga istinito odpomogla živo potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečajo s poljedelstvom, osebno pa v celoti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica
v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Jerič.

Otvoritev podjetja.

Podpisani dovoljuje si s tem p. t. občinstvu udano naznanjati, da je dne 6. maja otvoril

v Židovskih ulicah šte. 5 galanterijsko strugarstvo z zalogo orodja za kadilce.

Tudi se sprejemajo vsakršna strgarska dela in poprave se točno izvrše. Za mnogobrojna naročila proseč, se beleži z velespoštovanjem

(3) **Karol Vidmar,** strugar.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani dovoljujem si prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu naznanjati, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti šte. 6, nasproti gostilne pri „Avstrijskem cesarju“.

Priporočam se vsem, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skerbel bodem naročnikom vselej naglo in dobro postreči. Priporočam se prečastiti duhovščini za prevezovanje „Missale Romanum“, „Brevirjev“ in vseh družih liturgičnih knjig; učiteljem in čitalnicam za vezanje šolskih in knjižničnih knjig; uradnikom in županijam za vezanje uradnih knjig. Vnanjim naročnikom pripravljem sem pri večjih pošiljках povrniti vožne ali druge stroške; Ljubljanskim naročnikom pa, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti tu sem priti, pridem ali pošljem sam po delo, naj mi le po dopisnici ali kakor si bodi, naznanijo dan in uro, kdaj da pošljem, ali pridem po delo. Vedno bodem pripravljen, vsako, tudi najmanjše delo prevzeti in ga ročno izvršiti. Konečno se priporočam tudi še za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in ličnega dela.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Dežman,

bukvovez.

(4)

Št. 8876. Košnja v najem. (3)

V ponedeljek, 31. maja t. l., dopoludne ob 9. uri, se bode košnja mestnih senošetij ob Dolenjski veliki cesti pod Rakovnikom, dalje onih pri konjači v Trnovem in pri Kolezijskem mlinu za leto 1886. po očitnej dražbi kosoma odajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoludne na senošeti pod Rakovnikom, kamor se najemniki vabijo, in se bo po zgoraj omenjeni vrsti nadaljevalo na drugih senošetih.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 18. maja 1886.

Župan: Grasselli.

Zavarovanje proti toči.

Najceneje zavarovanje proti toči z določenimi premijami, pri katerih se 50% oziroma le 33 1/3% že naprej na korist zavarovalnevo odpiše, in se le tedaj polne premije vplačajo, kadar je zavarovanec v resnici poškodovan, sprejema

na Štajarskem, Koroškem in Kranjskem
Ogrsko-francosko zavarovalno delniško društvo (Franco-Hongroise)

založna glavnica znaša 8 1/2 milijonov goldinarjev.

Škoda se pošteno preceni in vestno izplača.

Kdor želi, premijo tudi še le ob novini lahko plača.

Generalni zastop v Gradci,
gospodske ulice „Thonethof“ II. nadstr.

Ponudbe sprejema:

Glavni zastop v Ljubljani
na Valvazorjevem trgu šte. 3.

(3) **Trček & Birk.**

Povabilo

k

24. občnemu zboru posestnikov meščanske vojašnice

v Ljubljani,

kteri bode

dne 30. maja 1886. l. dopoludne ob 10. uri

v

veliki mestni dvorani.

Vrsta razgovorov:

1. Letno sporočilo in sklep računa za leto 1885.
2. Poročilo pregledovalnega odbora.
3. Volitev novega odbora za pregledovanje računa za leto 1886.
4. Volitev štirih družabnikov vodstva namesto letos vsled dosluženja izstopivših.
5. Posamezni nasveti.

Vodstvo

meščanske vojašnice v Ljubljani.

(1) **J. N. Horak.**

Einfadung

zur

24. allgemeinen Versammlung

der Besitzer der bürgerlichen Kaserne
in Laibach,
welche

am 30. Mai 1886 Vormittag um 10 Uhr

im

großen städtischen Rathhaus-Saale
abgehalten werden wird.

Programm

der zum Vortrage kommenden Gegenstände:

1. Jahresbericht und Rechnungsabchluss pro 1885.
2. Bericht des Revisionsausschusses.
3. Wahl eines neuen Revisionsausschusses zur Prüfung der Jahresrechnung von 1886.
4. Wahl von vier in diesem Jahre durch das Dienstalter zum Austritte bestimmten Directions-Mitgliedern.
5. Andere allfällige besondere Anträge.

Direction

der bürgerlichen Kaserne in Laibach.

J. N. Horak.

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko društvo za zavarovanje proti elementarnim neugodam na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša 6 milijonov frankov (2,400.000 gl.).

„AZIENDA“ zavaruje proti

škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče cenó in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.

Oglasila za zavarovanje sprejemajo se pri

glavnem zastopu „AZIENDE“ v Ljubljani,

Slonove ulice šte. 52.

JOSIP PROSENC,

glavni zastopnik.

(3)

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.